

Megjelenik e lap mindennap,
pénteket kivéve.

Előfizetési ár:
Helyben egész színiidényre 4 frt. 50 kr.
Vidékre 5 " —
Helyben " egy óra 1 " oszt. ért.

Mindennemű hirdetések elfogad-
tatnak: kétszer hasábozott sorért
5 újkr., ismétléseknél 3 újkr.
Kincstári díj minden hirdetéssel 30 újkr.

FÖLHIVÁS A TÁNCZRA.

Vigjáték 1 felvonásban.

LETA

DUMAS SÁNDOR.

(folytatás.)

TIZENKILENCZEDIK JELENET.

Előbbiek, Matild kávéhoz.

Matild. Itt a kávé Reinhold, még egészen forró!

Reinhold. Miközöm a kávéhoz? (elsiet).

HUSZADIK JELENET.

Matild. (a kávé az asztalra teszi.) Mi történik itt?
Ivryné. Valami hihetetlen — sirni tudnék a dühtől.

Matild. Hugom!

Ivryné. Szemembe ílyet mondani!

Matild. Mit mondott?

Ivryné. Hogy én minden héten irtam volna neki — hallod ezt?

Matild. Istenem!

Ivryné. Hogy ötszáz levelet kapott volna tőlem?

Matild. Oh!

Ivryné. Én meghazudtoltam!

Matild. És ő?

Ivryné. A vendéglőből akarja azokat elhozni! (csöngetés hallik).

Matild. Csöngetnek!

Ivryné. Már ő volna!?

Matild. Mit tegyünk?

Dombert. (kívülről) Nem szükséges Ferencz! hiszen jól tudja, hogy itt itthon vagyok.

Ivryné. }

Matild. } Ez Dombert ur!

HUSZANEGYEDIK JELENET.

Előbbiek, Dombert.

Ivryné. Csak tessék sietve belépni.

Dombert. Szabad?

Ivryné. Igen szívesen látjuk.

Dombert. Bocsánat! — az ablaknál állottam, szellőzni akartam. Vannak pillanatok, midőn arra nagy szükségünk van.

Ivryné. Magamról tapasztalom — majd megfuladok.

Dombert. A holdvilágnál láttam a kapitányt földellen fővel szaladni, mintegy bolondot; s azt gondolám, hogy ilyen időben így futni csak az szokott, ki orvosért szalad. Ivrynének lett bizonyosan valami baja s ide siettem.

Ivryné. Szinte földellen fővel.

Dombert. Valóban — igaz.

Matild. (Ivrynéhez halkán) Reinhold visszajön.

Ivryné. Kétségkívül.

Matild. Nem lesz ebből összeveszés, tekintve az ő felindulását?

Ivryné. Igaz! — (Domberthez) Jöjjön barátom (csöngetés hallik).

Matild. Ez ő.

Ivryné. Jöjjön — jöjjön (Dombert és Ivryné el).

HUSZANKETTŐDIK JELENET.

Matild egyedül.

Matild. Mitől félttem bételjesült, mit mondjunk?

Reinhold. (kívül) Jól van Ferencz — jól.

HUSZANHARMADIK JELENET.

Matild, Reinhold.

Reinhold. (be) Ah!

Matild. Reinhold!

Reinhold. Hol van Ivryné asszony?

Matild. Szobájában.

Reinhold. Jó — (elakar balra).

Matild. Mit akar ön?

Reinhold. Hozzá akarok menni.

Matild. Várjon még.

Reinhold. Miért várjak?

Matild. Reinhold, kérlek!

Reinhold. De nem tudod, hogy —

Matild. De tudom.

Reinhold. Azt állítja, hogy hazudtam.

Matild. Reinhold.

Reinhold. Azt állítja, hogy soha nem irt nekem.

Matild. Reinhold.

Reinhold. Mi bajod hugocskám?

Matild. Mert — mert —

Reinhold. Szólj hát.

Matild. Nem merem.

Reinhold. Valamit mondani akarsz, és nem mered?

Matild. Nem!

Reinhold. Hát komoly!

Matild. Igen komoly.

Reinhold. S összefüggésben van ezen levelekkel?

Matild. Igen.

Reinhold. Tán nem Antonia írta volna ezeket?

Matild. (fejét lehajtva) Nem.

Reinhold. Nem? — hát kicsoda?

Matild. Megbocsátasz nekem Reinhold, ugy-e meg?

Reinhold. (a bőröndöcskét az asztalra teszi) Beszélj kedves gyermek, beszélj!

Matild. Emlékszel elbucszásodra Antóniától?

Reinhold. Igeu — és —

Matild. Egy kis leányka volt jelen, kire te nem is figyeltél.

Reinhold. Az te valál.

Matild. Igen.

Reinhold. O jól emlékszem, egy sarokban ültél s majd aunyira sirtál, mint mi.

Matild. Természetesen — te kétségbe valál esve; s Antoniahoz így szóltál: elutazom, de azon föltét alatt, hogy minden postával irsz — írod, hogy szerelmed változhatlan!

Reinhold. Emlékszem mindezekre pontosan.

Matild. S ő így válaszolt: miként írhatnék önek szerelmemről, midőn másé vagyok? de te ezt viszonozád: „Gondold meg, hogy ha két hétig nem kapok tőled tudósítást, hát megölöm magam, erre becsületszavam adom!

Reinhold. Meg is tettem volna — esküszöm Matild, mert annyira szerettem Antonia!

Matild. Arról megvoltam győződve, minthogy becsületszavad adád. Elmeneteled után Antoniahoz mentem, hogy szándékától eltérítsem, ő ezt mondá nekem: ha majd idősebb lesz, átfogod látni, hogy lehetlenséget kívánsz tőlem! — Még akkor kevés belátásom volt, s e lehetlenséget sehogysem tudtam felfogni. A mit felfogtam az az volt, hogy te becsületszavadat meg fogod tartani.

Reinhold. Folytasd!

Matild. Tudnád csak mit szenvedtem én akkor naponkint — mint kétségbeesett lebegtél szemem előtt — éjszakánkint pedig halványan és vérben fekvé láttalak a csatamezőn.

Matild. Ekkor eszembe ötlött — mintha csak az ég adta volna e gondolatot; — kéziratom a csalódásig hasonlít nőném kézírarához, s minthogy ő nem ekart, tehát elhatároztam, hogy én írok időnként neked az ő nevében. Most belátom, hogy rosszul tevém, de akkor még nem tudtam, de ha tudtam volna is, még is irtam volna, mert én téged igen szerettelek.

Reinhold. Hogyan, ez édes, ez imádni való levelek — e levelek —

Matild. Bocsánat Reinhold — szándékom jó volt, s midőn átlátám, hogy rosszul tevék, már késő volt — mert

Reinhold. Mert?

Matild. Mert én is úgy voltam, hogy megtudtam volna halni, ha választ nem kapok vala tőled.

Reinhold. Ah te angyalszívű!

Matild. Hát megbocsátasz?

Reinhold. Még többet — én megáldalak.

Matild. És mit mondasz Antonianak!

Reinhold. Azt a mit te akarsz.

Matild. Nem szabad mondani, hogy e leveleket én irtam

Reinhold. De hát mit tegyünk?

Matild. Éppen ez a baj — Reinhold hallgass meg.

Reinhold. Csupa fül vagyok.

Matild. Ha valami nagyon okos embertől tanácsot kérnénk.

Reinhold. Nagyon okos embertől?

Matild. Kinek az a dolga, hogy tanácsot adjon más embereknek.

Reinhold. Valami ügyvédtől?

Matild. Dombert urtól.

Reinhold. De nekem azonnal szükségem van a jó tanácsra.

Matild. Ugy van, egy pillanatig sem várakozhatunk.

Reinhold. De hol találjuk fel őt most este 11 órakor.

Matild. Itt van.

Reinhold. Itt van? hol van?

Matild. A nénémnél.

Reinhold. Értem — Ivryné asszony is tanácsot kér tőle, azért hivatta.

Matild. Arra nem volt szükség, magától jött.

Reinhold. Valóban Matild a te tanácsod igen okos.

Matild. Nemde?

Reinhold. De előbb Antoniával kell szólnom, várj csak (kinyitja a bőröndöt).

Matild. (szomorúan) Visszaakarod ugy-e adni leveleimet?

Reinhold. Csak arra kérlek, hogy viseld gondjukat.

Matild. A legjobban.

Reinhold. Őrizd őket, mint egy talizmánt, mely egy testvér életet mentett meg.

Matild. Éppen úgy.

Reinhold. Most értesítsd Antoniát, hogy én várakozom reá.

(Vége követk.)

Vegyések.

— Bernát Zsigmond ur — mint a „P. N.“ írja — 1000 pfnyai alapítványt tett a sárospataki főiskolában egy moldvai szegény magyar protestáns ifju képeztetésére.

— A bécsi polytechnikum magyar ifjai 130 frtot küldtek a „P. N.“ szerkesztőségéhez a nemzeti muzeumban felállítandó Kazinczi szoborra.

— Lipót a nemes érzületű s gondolkozásu belga király közelebb több falusi iskolatanitót nevezett ki a Lipót-rend lovagjaivá, miután az ő meggyőződése szerint a tanítók a nép legnagyobb jóltevői.

— Londonban az utcák alatt vasutat szándékoszik egy társaság építtetni. A pálya hossza a parla-

mentháztól a börzéig terjedne, s a vonat minden 4-dik perczen indulna és minden 5 percz mulva állomást tartana.

— Azt mondja egy valaki, mond a „Hölgyfutár“, hogy a vizen nem lehet énekelni, s e valakinek állítását azon példával akarja a „Hölgyfutár“ megdönteni, hogy hát a velencei gondolások csolnakdálai miért oly elragadó és híresek!? — Ez a valaki maga is dalolt társaival a velencei nagy csatornán, hol a dalnak van ugyan némi hangzatossága, de azt a kétfelől magas paloták viszhangjától nyeri; melyek a Balatont nem körlik. És e barcarollák is csak dudolások, mit a gondolások önkedvtelésből tesznek, mert énekbeli productiót adni vizen az alap phisikai ellentéte miatt csakugyan lehelten szabad ég alatt; ezt az illető valaki az adriai s az éjszakkéleti tengeren tett próbák sikertelensége után is mondhatja, bár annak, ki a phisikát érti, ezt mondani sem kell.

Valaki.

Erkeztek:

- ^{29/11} Báró Diószegi Geiza, Keczedről.
Bárá Diószegi Béte, Keczedről.
Gróf Toldalagi Mihály, Sz.-Benedekről.
Gróf Vass Ádám, Párisból.
Horváth Gergely, nyugalm. kapitány, Ó-Budáról.
Berzenczei Miklós, földbirtokos, Kliczről.
Szász Mihály, földb., Sz.-Ivánról.
Gligorio Manó, földb., Pestről.
Lázár János, földb., Légenből.
Kuch Vilmos, kereskedő, Bécsből.
Fakschamer Márk, kereskedő, Jassyból.

Elutaztak:

- ^{29/11} Gróf Mikes János, Pestre.
Stein Vilmos, magánzó, N.-Váradra.
Kabós Gergely, földb., Dobokára.
Sipos Lajos, földb., Dézsre.
Ajtai József, földb., Tordára.
Berzenczei Miklós, földb., Kliczre.

HIRDETÉSOK.

(15)

(1—1)

Alólirt tisztelettel fölhívja a t. cz. közönséget a piacz-soroni 273-dik szám alatti lábasház első emeletében, butoraktárának szemlélésére és vásárlására. A legjutányosabb áron kapható diszes különböző alaku, mindenféle butorokat, a legkisebb számolytól fel a legnagyobb almárjomig, olcsóbb s közönséges fából készültéken kívül, a legfinomabb fából művészileg kidolgozottakig, mind alólirt maga választá ki Bécsben a legelső e neműkereskedésekből, s azok tartósságáról jót ill

A m b r ó z y J ó z s e f,
k r p i t o s m e s t e r.

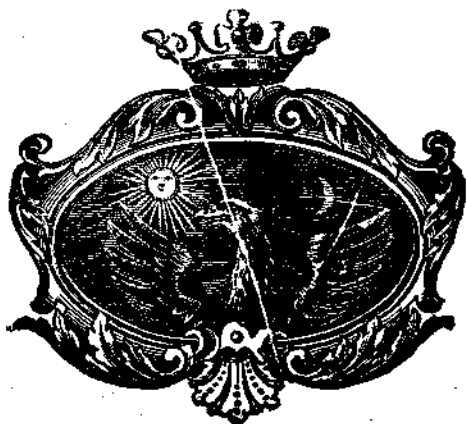
(13)

(3—3)

Folyó hó 27-kén, azaz vasárnap reggel, a belvárosban, egy kéken emaillirozott arany karperecz elveszett; a megtaláló jelentse magát Stein J. könyvkereskedésében, hol illő jutalmát voendi.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: HAVI MIHALY.

NEUZETI

SZINHÁZ.

Felsőbb

engedélylyel.

Kolozsvártt, ma, csütörtökön, december 1-sőjenn, 1859.

A fennálló országos szini választmány pártfogása és HAVI MIHÁLY igazgatása alatti
dalszintársaság által adatik:

EGY NŐ, ki az ablakon kiugrik.

Dalos vigjáték 2 felv., francziából magyarosította Somolki.

Személyzet:

Dernői háró	Simonyi.		Törő Bálint	Tar.
Jenő, unokaöcscse	Paulai.		Rózsai, neje	Sch. Minka.
Ida, ennek neje	Folinusné.		Inas	Szilvai.
Sarkányfői Eufrosina grófnő	Bodorfiné.		Falu népe. Történethely: Dernői Jenő falusi jószága.	

Ehhez

Vocalnégyesek.

- 1) „Dal és élet“, Storchtól, fordította Havi. 2) „Már ezután én sem bánom“ sat. népdal. 3) „A szerelem“ sat. népdal. 4) „Lüczow vadászai“ (viszhanggal), énekli a dalnokszemélyzet.

 Polakovicsné és Gyulai betegek.

Szombaton, december 3-án, Fridrikné jutalmára adatik: **ILKA**, eredeti vig opera 3 felvonásban, írta Sz. E., zenéjét Doppler.

 Előfizetési felhívás. A „Kolozsvári Színházi Közönyt“re az első hóhapi bérlet letelén, tisztelettel fölkéretnek a hónapos bérlők előfizetéseiket 1 ujfttal megújítani. — A hátralevő egész színiévszakra előfizethetni 2 ft 50 krral újpénzben.

Kezdeté fél 7 órakor, vége 9-kor.